

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 80**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kuraste.

Medan jag kommer ihåg det måste jag säga
om en sak, jag fick igång en förfrågning från
dessa och efterlyst om jag inte ville skriva i
dessa julkedning. Jag minns, att vi ha sagt till
varandra, att vi aldrig ville arbeta för det
förlaget, men varför egentligen, jag har glömt
det nu. Jag mig vad det var, som har gett dem ett
stillest rykte. Jag svarar dem icke förnu jag har
fått meta detta.

Tack för brev och brevsked. Det var så fög-
nemat att få höra, att datumen var näst med
dig. Detta kommer mig att hjälpa på minnen.
och nu jagu. Glad till. Det måste väl vara så
nu, att du får verklig ära av pjäser, att alla för-
står menar jag, att det är ditt verk och icke någon
annans. Det är roligt att viloligt tränga ögonen
till de alla djupaste lagren. Det är det, som är
så oöskrivligt svårt för oss svenska direktare.

Jag är oöskrivligt nyfiken på dina egna pjäser
nu.

Blir är ett så vunninnigt väder. Det är vacker
mark och det är ett par grader varmt eller kallt
alla dagar. Sköndigt grä himmel och sköndigt lugn.
Det händer plott ingenting i väderväg, så som
det nu är. Man ser icke någon hit, men det
man ser mycket i massa påsk. Jag trodde, att
sjöarna skulle vara öppna, innan dess. Det nu
så ut. Nu, det skall väl snart hända något, som
gör rent på detta stillastående.

Så mycket, att du har råkat påskan oöskriv-
ligt. Han ser ju så och på ut och jag
kanst tänka mig, att han är en annan varv-
na på Sultsjöbaden, men är han icke man

hur en sådan här fört ämnet för mig, fast som
Det var en mycket intressant, som verkade, och som
än lätligt utgående. Jag hade inga andra be-
höringspunkter med henne. Talade hon inte
om Fröken Blomstedts minnelse till mig i Gles-
ingspark? Gasdet var en söndag, en av mina
helaste dagar, just som jag försökte tänka
över vad jag skulle säga till minne av
landsman, så kom Gode Blomstedt och ville tala
till mig. Han hade rest över extra för att
tala mig ett par ord och tala på kvinno-
nas förnuftsrest. Jag hade då nästan förutsett hela
nyttan sedan och fått para hem och förpatta för-
svarsföredrag, men det hade gjorts mindre, var-
se var det, att det ligger mot hela min natur att
partiska för en partiskhet. Arden vilja ställa på
min tunga bara jag tänker på något sådant.
Men att på Gode Blomstedt att begripa detta - ?
Han var i en exaltation, som om han trodde
att någon skulle komma i morgon dag. Det är
rent oförsvarligt så som högermännens har gått och
skrivit upp folk härhinnan. Han påstod, att drö-
ningen hade skrivit hem skrämmelse medvirat-
telser och vidare hade hennes Stockholmsvänner
inhalat henne, att jag genom att uppträda på detta för-
svarsmöte skulle återställa enighet mellan vänsträts-
kvinnorna. Det hade nog blivit en ännu värre rörelse
föret. Men när som helst så blev jag då av med hen-
ne, fast jag naturligtvis har fördarat hennes och många
andras misstänke. Förhör liberalerna inte kunde bygga den
Flöt, som var bestämt att försvaka nä mycket bråk och
split, det är otroligt. Man kan nästan vilja överge par-
tiet bara för en sådan kolossal blund. Påkar du några
partitider i Göteborg och vad tror du? Vet du vem jag sågade
på den enda dagen i Stockholm. Gasdet var söndag då och
jag ville gärna tala ett par ord med Pernier, så att jag
far ut till hans villa, och där såg Ellen Gley. Vet
du att jag tyckte avilkrösligen att det var ry-
ligt att på se henne igen efter så många år

men mycket förstås och omständligt.
Själva till mig och andra, att vi ha något riktigt nöje, och att det blir mycket
med när den minsta -
Den delar -
som gamla min ha det
helt.